

KALĘCZYN

Kałęczyn jest stosunkowo młodą miejscowością. Pierwsze pisane wzmianki pochodzą z drugiej połowy XVI wieku. Według danych ze spisu podatkowego z 1578 roku nazwę zapisano jako *Kalenczino*, pochodzi ona od dawnej nazwy osobowej Kałęka¹. Była to wieś kościelna, należąca do klasztoru kanoników regularnych z Czerwińska. Jednak jej powstanie można przesunąć na XV wiek, gdyż w tym czasie była to już całkiem spora miejscowość licząca ponad 7 włók ziemi uprawnej².

Niewiele można powiedzieć o jej historii. W przeciwieństwie do okolicznych miejscowości nie było tu szlachty, zamieszkiwali ją tylko chłopci. Nie zachowały się lustracje dóbr kanoników regularnych z Czerwińska. Kałęczyn należał do nich aż do 1797 roku. W tymże roku władze pruskie przejęły dobra ziemskie kanoników i stały się one dobrami rządowymi. Po 1807 roku wioska ta należała do Księstwa Warszawskiego, następnie zaś stanowiła własność Królestwa Polskiego.

Do 1864 roku była to miejscowość rządowa, zarządzała nią Komisja Skarbu Królestwa Polskiego. Mieszkańcy wsi rządowych mieli z reguły lepsze warunki życia, niż mieszkańcy wsi prywatnych, gdyż obciążenia pańszczyzną nie były tak duże.

W 1817 roku znajdowało się tu 15 domów i 97 mieszkańców. W 1827 roku było już 16 domostw zamieszkiwanych przez 112 mieszkańców³. W 1864 roku nastąpiło uwłaszczenie ziemi rządowej i miejscowi chłopci otrzymali ją na własność.

W 1891 roku naliczono tylko 15 domów, ale już 143 mieszkańców. Mieszkali tu wyłącznie chłopci i gospodarzyli w tym czasie na 22 gospodarstwach⁴.

W 1921 roku zaś naliczono tu 31 domów i 226 mieszkańców. Kałęczyn należał do gminy Szulborze Koty i parafii Zuzela⁵.

¹ *Nazwy miejscowe.....* tom IV, s. 276.

² *Źródła Dziejowe.....*, s. 394.

³ *Tabella Miast i Wsi.....*, tom I, s. 192.

⁴ Czarnowski R, *Parafia Zuzela, dzieje.....*, s. 42-43.

⁵ *Skorowidz.....*, s. 67.